

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 31

Rozeslána dne 1. července 2002

Cena Kč 32,70

O B S A H:

70. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o Trestněprávní úmluvě o korupci

70

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 27. ledna 1999 byla ve Štrasburku přijata Trestněprávní úmluva o korupci.

Jménem České republiky byla Úmluva podepsána ve Štrasburku dne 15. října 1999.

S Úmluvou vyslovil souhlas Parlament České republiky a prezident republiky Úmluvu ratifikoval. Ratifikační listina České republiky byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, depozitáře Úmluvy, dne 8. září 2000.

Při podpisu a ratifikaci Úmluvy byla učiněna výhrada podle článku 37 odst. 1 Úmluvy, že Česká republika jako trestný čin podle vnitrostátního práva bude hodnotit chování uvedená v člancích 7 a 8 Úmluvy, pouze pokud odpovídají skutkovým podstatám trestných činů stanovených v trestním zákoně České republiky.

Při podpisu a ratifikaci Úmluvy bylo současně učiněno následující oznámení:

„V souladu s článkem 29 Úmluvy oznamuje Česká republika, že pro účely Úmluvy budou následující orgány napříště považovány za ústřední orgány: Nejvyšší státní zastupitelství České republiky před projednáváním případu u soudu a Ministerstvo spravedlnosti České republiky poté, co byl případ předán soudu.“

V souladu s článkem 30 odst. 2 Úmluvy oznamuje Česká republika, že pro účely Úmluvy budou následující orgány napříště považovány za justiční orgány: Nejvyšší státní zastupitelství České republiky, Vrchní státní zastupitelství v Praze, Vrchní státní zastupitelství v Olomouci, krajská a okresní státní zastupitelství, Městské státní zastupitelství v Brně, Městské státní zastupitelství v Praze, obvodní státní zastupitelství v Praze, Ministerstvo spravedlnosti České republiky, Nejvyšší soud České republiky, Vrchní soud v Praze, Vrchní soud v Olomouci, krajské a okresní soudy, Městský soud v Brně, Městský soud v Praze a obvodní soudy v Praze.“

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 32 odst. 3 dne 1. července 2002 a tímto dnem vstoupila v platnost i pro Českou republiku.

Anglické znění Úmluvy a její překlad do českého jazyka se vyhláší současně.

CRIMINAL LAW CONVENTION ON CORRUPTION

Strasbourg, 27.I.1999

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other States signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Recognising the value of fostering co-operation with the other States signatories to this Convention;

Convinced of the need to pursue, as a matter of priority, a common criminal policy aimed at the protection of society against corruption, including the adoption of appropriate legislation and preventive measures;

Emphasising that corruption threatens the rule of law, democracy and human rights, undermines good governance, fairness and social justice, distorts competition, hinders economic development and endangers the stability of democratic institutions and the moral foundations of society;

Believing that an effective fight against corruption requires increased, rapid and well-functioning international co-operation in criminal matters;

Welcoming recent developments which further advance international understanding and co-operation in combating corruption, including actions of the United Nations, the World Bank, the International Monetary Fund, the World Trade Organisation, the Organisation of American States, the OECD and the European Union;

Having regard to the Programme of Action against Corruption adopted by the Committee of Ministers of the Council of Europe in November 1996 following the recommendations of the 19th Conference of European Ministers of Justice (Valletta, 1994);

Recalling in this respect the importance of the participation of non-member States in the Council of Europe's activities against corruption and welcoming their valuable contribution to the implementation of the Programme of Action against Corruption;

Further recalling that Resolution No. 1 adopted by the European Ministers of Justice at their 21st Conference (Prague, 1997) recommended the speedy implementation of the Programme of Action against Corruption, and called, in particular, for the early adoption of a criminal law convention providing for the co-ordinated incrimination of corruption offences, enhanced co-operation for the prosecution of such offences as well as an effective follow-up mechanism open to member States and non-member States on an equal footing;

Bearing in mind that the Heads of State and Government of the Council of Europe decided, on the occasion of their Second Summit held in Strasbourg on 10 and 11 October 1997, to seek common responses to the challenges posed by the growth in

PŘEKLAD

TRESTNĚPRÁVNÍ ÚMLUVA O KORUPCI

Štrasburk, 27. 1. 1999

Preambule

Členské státy Rady Evropy a ostatní signatářské státy této Úmluvy,

uvážující, že cílem Rady Evropy je dosažení vyššího stupně jednoty mezi jejími členy,

uznávající význam podpory spolupráce s ostatními signatářskými státy této Úmluvy,

jsouce přesvědčeny o nutnosti usilovat přednostně o prosazování společných postupů zaměřených na ochranu společnosti proti korupci, včetně přijetí příslušné legislativy a preventivních opatření,

zdůrazňující, že korupce ohrožuje zákonnost, demokracii a lidská práva, подрývá dobrý způsob vlády, zásady solidnosti a sociální spravedlnosti, zkrsluje konkurenceschopnost, brzdí ekonomický rozvoj a ohrožuje stabilitu demokratických institucí a morální základy společnosti,

věřící, že účinný boj proti korupci vyžaduje intenzivní, rychlou a dobře fungující mezinárodní spolupráci v trestních věcech,

vítající poslední vývoj, který dále přispěl ke zlepšení mezinárodního pochopení a spolupráce v boji proti korupci, včetně akcí Spojených národů, Světové banky, Mezinárodního peněžního fondu, Světové obchodní organizace, Organizace amerických států, OECD a Evropské unie,

vzhledem k Akčnímu programu zaměřenému proti korupci přijatému Výborem ministrů Rady Evropy v listopadu 1996, řídící se doporučeními 19. Konference evropských ministrů spravedlnosti (Valletta, 1994),

zdůrazňující v tomto směru význam účasti nečlenských států na aktivitách Rady Evropy v boji proti korupci a oceňující jejich cenný příspěvek k realizaci Akčního programu zaměřenému proti korupci,

dovolávající se dále, že Rezoluce č. 1 přijatá evropskými ministry spravedlnosti na jejich 21. Konferenci (Praha, 1997) doporučila urychlenou realizaci Akčního programu zaměřeného proti korupci, zejména pak včasného vypracování trestněprávní úmluvy zajišťující koordinované obvinění z trestných činů korupce, zintenzívněnou spolupráci při stíhání těchto trestných činů, jakož i následné účinné mechanismy přístupné jak členským, tak i nečlenským státům na základě rovnoprávnosti,

mající na paměti, že hlavy států a zástupci vlád v Radě Evropy rozhodli při příležitosti jejich Druhého summitu konaného ve Štrasburku ve dnech 10. a 11. října 1997, že bude nutno najít společnou odpověď na výzvu kladenou nárůstem korupce a přijmout Akční plán za účelem podpory spolupráce v boji proti korupci ve spojení s organizovaným zločinem a praním špinavých peněz a ukládá Výboru ministrů, aby inter alia zabezpečil

corruption and adopted an Action Plan which, in order to promote co-operation in the fight against corruption, including its links with organised crime and money laundering, instructed the Committee of Ministers, *inter alia*, to secure the rapid completion of international legal instruments pursuant to the Programme of Action against Corruption;

Considering moreover that Resolution (97) 24 on the 20 Guiding Principles for the Fight against Corruption, adopted on 6 November 1997 by the Committee of Ministers at its 101st Session, stresses the need rapidly to complete the elaboration of international legal instruments pursuant to the Programme of Action against Corruption;

In view of the adoption by the Committee of Ministers, at its 102nd Session on 4 May 1998, of Resolution (98) 7 authorising the partial and enlarged agreement establishing the "Group of States against Corruption - GRECO", which aims at improving the capacity of its members to fight corruption by following up compliance with their undertakings in this field,

Have agreed as follows:

Chapter I – Use of terms

Article 1 – Use of terms

For the purposes of this Convention:

- a "public official" shall be understood by reference to the definition of "official", "public officer", "mayor", "minister" or "judge" in the national law of the State in which the person in question performs that function and as applied in its criminal law;
- b the term "judge" referred to in sub-paragraph a above shall include prosecutors and holders of judicial offices;
- c in the case of proceedings involving a public official of another State, the prosecuting State may apply the definition of public official only insofar as that definition is compatible with its national law;
- d "legal person" shall mean any entity having such status under the applicable national law, except for States or other public bodies in the exercise of State authority and for public international organisations.

Chapter II – Measures to be taken at national level

Article 2 – Active bribery of domestic public officials

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the promising, offering or giving by any person, directly or indirectly, of any undue advantage to any of its public officials, for himself or herself or for anyone else, for him or her to act or refrain from acting in the exercise of his or her functions.

Article 3 – Passive bribery of domestic public officials

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the request or receipt by any of its public officials, directly or indirectly, of any undue advantage, for himself or herself or for anyone else, or the acceptance of an offer or a

urychlené dopracování mezinárodních právních dokumentů podle Akčního programu týkajících se boje proti korupci,

uvažující dále, že Rezoluce (97) 24 týkající se dvaceti hlavních zásad pro boj proti korupci, přijatá dne 6. listopadu 1997 Komisí ministrů na jejím 101. zasedání, zdůrazňuje nutnost urychleného dopracování mezinárodních právních dokumentů podle Akčního programu týkajících se boje s korupcí,

vzhledem k přijetí Rezoluce (98) 7 Výborem ministrů na jeho 102. zasedání dne 4. května 1998 týkající se vytvoření rozšířené dohody zakládající „Skupinu států zaměřenou na boj proti korupci – GRECO“, která má za cíl zlepšit aktivity svých členů v boji proti korupci při důsledném plnění všech jejích závazků v této oblasti,

se dohodly na následujícím:

KAPITOLA I – TERMINOLOGIE

Článek 1 – Terminologie

Pro účely této Úmluvy:

- a) výraz „veřejný činitel“ je vykládán s odvoláním na definici pojmu „úředník“, „státní úředník“, „starosta“, „ministr“ nebo „soudce“ obsaženou ve vnitrostátním právu státu, v němž tato osoba vykonává tuto funkci, přičemž jsou takto užita v trestním právu,
- b) výrazem „soudce“ uvedeným ad a) shora se rozumí státní zástupci a vykonavatelé soudcovských funkcí,
- c) v případě řízení, ve kterém vystupuje veřejný činitel jiného státu, může stát, který vede trestní stíhání, užít definici veřejného činitele pouze v rozsahu, v jakém je v souladu s jeho vnitrostátní právní úpravou,
- d) výrazem „právníká osoba“ se rozumí subjekt mající takové postavení podle vnitrostátního práva, vyjma států nebo jiných veřejných subjektů vykonávajících státní pravomoc a vyjma veřejných mezinárodních organizací.

KAPITOLA II – OPATŘENÍ, KTERÁ JE NUTNÉ UČINIT NA NÁRODNÍ ÚROVNI

Článek 2 – Aktivní úplatkářství tuzemských veřejných činitelů

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná pro to, aby přímá či nepřímá nabídka nebo příslibení nebo poskytnutí nepatřičné výhody nějakou osobou veřejnému činiteli této smluvní strany, ať již přímo jemu nebo někomu jinému nebo tomuto činiteli, aby případně jednal anebo naopak nejednal při výkonu jeho funkce, bylo pokládáno za trestný čin podle tuzemského práva, je-li tento čin spáchán úmyslně.

Článek 3 – Pasivní úplatkářství tuzemských veřejných činitelů

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná pro to, aby přímý či nepřímý požadavek nebo příjem nepatřičné výhody ze strany některého z veřejných činitelů této smluvní strany, ať již pro něho nebo pro někoho jiného nebo přijetí nabídky nebo příslibu takové výhody, aby tento veřejný

promise of such an advantage, to act or refrain from acting in the exercise of his or her functions.

Article 4 – Bribery of members of domestic public assemblies

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the conduct referred to in Articles 2 and 3, when involving any person who is a member of any domestic public assembly exercising legislative or administrative powers.

Article 5 – Bribery of foreign public officials

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the conduct referred to in Articles 2 and 3, when involving a public official of any other State.

Article 6 – Bribery of members of foreign public assemblies

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the conduct referred to in Articles 2 and 3, when involving any person who is a member of any public assembly exercising legislative or administrative powers in any other State.

Article 7 – Active bribery in the private sector

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally in the course of business activity, the promising, offering or giving, directly or indirectly, of any undue advantage to any persons who direct or work for, in any capacity, private sector entities, for themselves or for anyone else, for them to act, or refrain from acting, in breach of their duties.

Article 8 – Passive bribery in the private sector

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, in the course of business activity, the request or receipt, directly or indirectly, by any persons who direct or work for, in any capacity, private sector entities, of any undue advantage or the promise thereof for themselves or for anyone else, or the acceptance of an offer or a promise of such an advantage, to act or refrain from acting in breach of their duties.

Article 9 – Bribery of officials of international organisations

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the conduct referred to in Articles 2 and 3, when involving any official or other contracted employee, within the meaning of the staff regulations, of any public international or supranational organisation or body of which the Party is a member, and any person, whether seconded or not, carrying out functions corresponding to those performed by such officials or agents.

Article 10 – Bribery of members of international parliamentary assemblies

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the conduct referred to in Article 4 when involving any members of parliamentary assemblies of international or supranational organisations of which the Party is a member.

činitel jistým způsobem jednal nebo naopak nejednal při výkonu jeho funkce, bylo pokládáno podle tuzemského práva za trestný čin, je-li tento čin spáchán úmyslně.

Článek 4 – Úplatkářství členů tuzemských parlamentních shromáždění

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná pro to, aby chování uvedené v člancích 2 a 3 bylo pokládáno za trestný čin podle vnitrostátního práva, dopustí-li se ho osoba, která je členem tuzemského shromáždění se zákonodárnou nebo správní pravomocí.

Článek 5 – Úplatkářství zahraničních veřejných činitelů

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná pro to, aby chování uvedené v člancích 2 a 3 bylo pokládáno za trestný čin podle vnitrostátního práva, dopustí-li se ho osoba, která je veřejným činitelem jiného státu.

Článek 6 – Úplatkářství členů zahraničních parlamentních shromáždění

Každá smluvní strana uzákoní taková právní pravidla a učiní další opatření, která jsou nezbytná pro to, aby chování uvedené v člancích 2 a 3 bylo pokládáno za trestný čin podle vnitrostátního práva, dopustí-li se ho člen shromáždění se zákonodárnou nebo správní pravomocí v jiném státě.

Článek 7 – Aktivní úplatkářství v soukromém sektoru

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná pro to, aby přímá či nepřímá nabídka, příslibení nebo poskytnutí nepatřičné výhody v rámci obchodní činnosti osobám, které řídí nebo pracují v subjektech soukromého sektoru, ať již jim samotným nebo někomu jinému, aby nějakým způsobem jednaly nebo naopak nejednaly, a tím porušily své povinnosti, bylo pokládáno za trestný čin podle vnitrostátního práva, je-li takový čin spáchán úmyslně.

Článek 8 – Pasivní úplatkářství v soukromém sektoru

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná pro to, aby chování osob, které řídí či pracují v organizacích soukromého sektoru přímo či nepřímo požadovaly nebo přijímaly nepatřičnou výhodu nebo příslib, ať již pro sebe nebo pro někoho jiného, nebo přijaly nabídku takové výhody, nebo by nějakým způsobem jednaly nebo naopak nejednaly, a tím porušily své povinnosti, bylo pokládáno za trestný čin podle vnitrostátního práva, je-li takový čin spáchán úmyslně.

Článek 9 – Úplatkářství veřejných činitelů mezinárodních organizací

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná pro to, aby za trestný čin podle vnitrostátního práva bylo pokládáno chování uvedené v článku 4, dopustí-li se ho funkcionář nebo jiný smluvní zaměstnanec ve smyslu statutu úředníků mezinárodní nebo nadnárodní organizace nebo organizace, jejíž je smluvní strana členem, a jakákoliv jiná osoba, ať již vyslaná k takovéto organizaci, či nikoliv, zastávající funkce odpovídající funkcím vykonávaným těmito funkcionáři nebo úředníky.

Článek 10 – Úplatkářství členů mezinárodních parlamentních shromáždění

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby za trestný čin podle vnitrostátního práva bylo pokládáno chování uvedené v článku 4, dopustí-li se ho členové parlamentních shromáždění nebo nadnárodních organizací, jichž je smluvní strana členem.

Article 11 – Bribery of judges and officials of international courts

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the conduct referred to in Articles 2 and 3 involving any holders of judicial office or officials of any international court whose jurisdiction is accepted by the Party.

Article 12 – Trading in influence

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally, the promising, giving or offering, directly or indirectly, of any undue advantage to anyone who asserts or confirms that he or she is able to exert an improper influence over the decision-making of any person referred to in Articles 2, 4 to 6 and 9 to 11 in consideration thereof, whether the undue advantage is for himself or herself or for anyone else, as well as the request, receipt or the acceptance of the offer or the promise of such an advantage, in consideration of that influence, whether or not the influence is exerted or whether or not the supposed influence leads to the intended result.

Article 13 – Money laundering of proceeds from corruption offences

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law the conduct referred to in the Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Products from Crime (ETS No. 141), Article 6, paragraphs 1 and 2, under the conditions referred to therein, when the predicate offence consists of any of the criminal offences established in accordance with Articles 2 to 12 of this Convention, to the extent that the Party has not made a reservation or a declaration with respect to these offences or does not consider such offences as serious ones for the purpose of their money laundering legislation.

Article 14 – Account offences

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as offences liable to criminal or other sanctions under its domestic law the following acts or omissions, when committed intentionally, in order to commit, conceal or disguise the offences referred to in Articles 2 to 12, to the extent the Party has not made a reservation or a declaration:

- a creating or using an invoice or any other accounting document or record containing false or incomplete information;
- b unlawfully omitting to make a record of a payment.

Article 15 – Participatory acts

Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law aiding or abetting the commission of any of the criminal offences established in accordance with this Convention.

Article 16 – Immunity

The provisions of this Convention shall be without prejudice to the provisions of any Treaty, Protocol or Statute, as well as their implementing texts, as regards the withdrawal of immunity.

Článek 11 – Úplatkářství soudců a úředníků mezinárodních soudních orgánů

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby chování uvedená v člancích 2 a 3 byla pokládána za trestný čin podle vnitrostátního trestního práva, dopustí-li se ho soudce nebo soudní úředník mezinárodního soudu, jehož soudní pravomoc je přijata smluvní stranou.

Článek 12 – Obchodování s vlivem

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby jakýkoliv přímo či nepřímo daný příslib, nabídka nebo poskytnutí nepatřičné výhody komukoliv, kdo tvrdí, že je schopen mít nepatřičný vliv na rozhodovací pravomoc osoby uvedené v člancích 2, 4 až 6 a 9 až 11, ať již taková nepatřičná výhoda je pro něho samotného nebo pro někoho jiného, jakož i požadavek nebo přijetí nabídky nebo příslibu takové výhody za účelem tohoto ovlivnění, bez ohledu na to, zda ovlivnění bylo vykonáno nebo, zda předpokládaný vliv způsobil nebo či nezpůsobil zamýšlený výsledek, bylo pokládáno podle vnitrostátního práva za trestný čin, je-li takový čin spáchán úmyslně.

Článek 13 – Praní špinavých peněz z výnosů korupčních trestných činů

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby chování uvedené v odstavcích 1 a 2 článku 6 Úmluvy Rady Evropy číslo 141 za podmínek v nich uvedených – jestliže hlavní trestný čin je jedním z trestných činů podle článků 2 až 12 této Úmluvy v rozsahu, ve kterém tato smluvní strana neučinila výhradu nebo prohlášení s ohledem na tyto trestné činy nebo nepovažuje takové činy za závažné pro účel související s její legislativou týkající se praní špinavých peněz – bylo pokládáno za trestný čin podle vnitrostátního trestního práva.

Článek 14 – Trestné činy páchané v souvislosti s účetnictvím

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby za činy podléhající trestním nebo jiným sankcím podle vnitrostátního práva byly pokládány následující úmyslně spáchané činy nebo opomenutí při páchání, zatajení nebo zamlčení trestných činů zmíněných v člancích 2 až 12 v rozsahu, ve kterém smluvní strana neučinila výhradu nebo prohlášení:

- a) vystavení nebo použití faktury nebo jiného účetního dokladu nebo záznamu obsahujícího mylnou nebo neúplnou informaci,
- b) nezákonné opomenutí provést záznam platby.

Článek 15 – Spoluúčast

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nutná k tomu, aby spoluúčast na spáchání trestných činů uváděných v této Úmluvě byla pokládána za trestný čin podle vnitrostátního trestního práva.

Článek 16 – Imunita

Ustanovení této Úmluvy nejsou na újmu ustanovením jakékoliv smlouvy, protokolu nebo statutu, jakož i na újmu textům, kterými jsou uplatňovány, ve vztahu k odnětí imunity.

Article 17 – Jurisdiction

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish jurisdiction over a criminal offence established in accordance with Articles 2 to 14 of this Convention where:
 - a the offence is committed in whole or in part in its territory;
 - b the offender is one of its nationals, one of its public officials, or a member of one of its domestic public assemblies;
 - c the offence involves one of its public officials or members of its domestic public assemblies or any person referred to in Articles 9 to 11 who is at the same time one of its nationals.
- 2 Each State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to apply or to apply only in specific cases or conditions the jurisdiction rules laid down in paragraphs 1 b and c of this article or any part thereof.
- 3 If a Party has made use of the reservation possibility provided for in paragraph 2 of this article, it shall adopt such measures as may be necessary to establish jurisdiction over a criminal offence established in accordance with this Convention, in cases where an alleged offender is present in its territory and it does not extradite him to another Party, solely on the basis of his nationality, after a request for extradition.
- 4 This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised by a Party in accordance with national law.

Article 18 – Corporate liability

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that legal persons can be held liable for the criminal offences of active bribery, trading in influence and money laundering established in accordance with this Convention, committed for their benefit by any natural person, acting either individually or as part of an organ of the legal person, who has a leading position within the legal person, based on:
 - a power of representation of the legal person; or
 - an authority to take decisions on behalf of the legal person; or
 - an authority to exercise control within the legal person;as well as for involvement of such a natural person as accessory or instigator in the above-mentioned offences.
- 2 Apart from the cases already provided for in paragraph 1, each Party shall take the necessary measures to ensure that a legal person can be held liable where the lack of supervision or control by a natural person referred to in paragraph 1 has made possible the commission of the criminal offences mentioned in paragraph 1 for the benefit of that legal person by a natural person under its authority.
- 3 Liability of a legal person under paragraphs 1 and 2 shall not exclude criminal proceedings against natural persons who are perpetrators, instigators of, or accessories to, the criminal offences mentioned in paragraph 1.

Článek 17 – Soudní pravomoc

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby byla stanovena její soudní pravomoc týkající se trestných činů uvedených v člancích 2 až 14 této Úmluvy, jestliže:

- a) trestný čin je spáchán zcela nebo částečně na jejím území,
- b) pachatel je jejím státním příslušníkem, jejím veřejným činitelem nebo členem tuzemského veřejného shromáždění,
- c) trestný čin se týká veřejného činitele nebo člena tuzemského veřejného shromáždění anebo osoby uvedené v člancích 9 až 11, která je zároveň jejím státním příslušníkem.

2. Každý stát může v době podpisu nebo při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo listiny o přístupu prohlásit oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, že si vyhrazuje právo užít nebo neužít pouze ve zvláštních případech nebo podmínkách pravidla soudní pravomoci stanovená v odstavcích 1b) a c) tohoto článku nebo některé jejich části.

3. Jestliže smluvní strana využila možnost výhrady upravené v odstavci 2 tohoto článku, přijme taková opatření, která jsou nutná k tomu, aby byla upravena soudní pravomoc týkající se trestných činů uváděných v této Úmluvě, a to v případech, kdy údajný pachatel se nachází na jejím území a jestliže jej nevydá jiné smluvní straně výslovně z důvodu jeho státní příslušnosti po podání žádosti o jeho vydání.

4. Tato Úmluva nevylučuje trestněprávní pravomoc vykonávanou smluvní stranou v souladu s jejím vnitrostátním právem.

Článek 18 – Odpovědnost právnických osob

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která jsou nezbytná k tomu, aby bylo zajištěno, že právnickým osobám bude stanovena odpovědnost za trestné činy týkající se aktivního úplatkářství, obchodování s vlivem a praní špinavých peněz uváděných v této Úmluvě, které byly spáchány ve prospěch fyzické osoby jednající buď individuálně nebo jako člen orgánu právnické osoby a mající vedoucí postavení v rámci tohoto subjektu, které je založeno na:

- oprávnění zastupovat právnickou osobu, nebo
- oprávnění vydávat rozhodnutí jménem právnické osoby, nebo
- oprávnění vykonávat kontrolní činnost v rámci právnické osoby,

jakož i v takovém případě, kdy taková fyzická osoba je spolupachatelem nebo podněcovatelem shora uvedených trestných činů.

2. Kromě již zmíněných případů v odstavci 1 učiní každá smluvní strana nezbytná opatření k tomu, aby mohla být uplatněna odpovědnost právnické osoby v případě, kdy absence dohledu nebo kontroly uskutečňované fyzickou osobou uvedenou v odstavci 1 umožnila spáchání trestných činů uvedených v odstavci 1 ve prospěch této právnické osoby osobou fyzickou, která je jí podřízena.

3. Odpovědnost právnické osoby podle odstavců 1 a 2 nevylučuje trestní řízení proti osobám, které jsou pachateli, podněcovateli nebo spolupachateli trestných činů uvedených v odstavci 1.

Article 19 – Sanctions and measures

- 1 Having regard to the serious nature of the criminal offences established in accordance with this Convention, each Party shall provide, in respect of those criminal offences established in accordance with Articles 2 to 14, effective, proportionate and dissuasive sanctions and measures, including, when committed by natural persons, penalties involving deprivation of liberty which can give rise to extradition.
- 2 Each Party shall ensure that legal persons held liable in accordance with Article 18, paragraphs 1 and 2, shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.
- 3 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable it to confiscate or otherwise deprive the instrumentalities and proceeds of criminal offences established in accordance with this Convention, or property the value of which corresponds to such proceeds.

Article 20 – Specialised authorities

Each Party shall adopt such measures as may be necessary to ensure that persons or entities are specialised in the fight against corruption. They shall have the necessary independence in accordance with the fundamental principles of the legal system of the Party, in order for them to be able to carry out their functions effectively and free from any undue pressure. The Party shall ensure that the staff of such entities has adequate training and financial resources for their tasks.

Article 21 – Co-operation with and between national authorities

Each Party shall adopt such measures as may be necessary to ensure that public authorities, as well as any public official, co-operate, in accordance with national law, with those of its authorities responsible for investigating and prosecuting criminal offences:

- a by informing the latter authorities, on their own initiative, where there are reasonable grounds to believe that any of the criminal offences established in accordance with Articles 2 to 14 has been committed, or
- b by providing, upon request, to the latter authorities all necessary information.

Article 22 – Protection of collaborators of justice and witnesses

Each Party shall adopt such measures as may be necessary to provide effective and appropriate protection for:

- a those who report the criminal offences established in accordance with Articles 2 to 14 or otherwise co-operate with the investigating or prosecuting authorities;
- b witnesses who give testimony concerning these offences.

Article 23 – Measures to facilitate the gathering of evidence and the confiscation of proceeds

- 1 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary, including those permitting the use of special investigative techniques, in accordance with national law, to enable it to facilitate the gathering of evidence related to criminal offences established in accordance with Article 2 to 14 of this Convention and to identify, trace, freeze and seize instrumentalities and proceeds of corruption, or property the

Článek 19 – Sankce a opatření

1. Vzhledem k závažnosti trestných činů stanovených v této Úmluvě zajistí každá smluvní strana, s ohledem na trestné činy, uváděné v člancích 2 až 14, účinné, přiměřené a odrazující sankce a opatření, včetně trestů zahrnujících zbavení svobody, s možností vydání, jestliže byly spáchány fyzickými osobami.

2. Každá smluvní strana zajistí, aby v případě odpovědnosti stanovené na základě článku 18 odst. 1 a 2 mohly být právníkům osobám ukládány účinné, přiměřené a odrazující trestní nebo správní sankce, včetně peněžitých trestů.

3. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby bylo umožněno konfiskovat nebo jinak postihnout předměty a výnosy z trestných činů uváděných v této Úmluvě nebo majetek, jehož hodnota odpovídá těmto výnosům.

Článek 20 – Zvláštní orgány

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, aby bylo zajištěno, že určité osoby nebo orgány budou specializovány pro boj s korupcí. Budou mít potřebnou nezávislost v souladu se základními zásadami právního systému smluvní strany tak, aby byly schopny vykonávat svoje funkce účinně a oproštěny od nepřípustného tlaku. Smluvní strana zajistí, aby personál těchto orgánů byl odpovídajícím způsobem vyškolen a aby pro jeho úkoly byly zajištěny příslušné finanční zdroje.

Článek 21 – Spolupráce s národními orgány a mezi nimi

Každá smluvní strana přijme taková opatření, která jsou nutná k tomu, aby bylo zajištěno, že veřejné orgány, jakož i veřejní činitelé budou v souladu s vnitrostátním právem spolupracovat s těmi orgány, které odpovídají za vyšetřování a stíhání trestných činů tím, že budou:

- a) z vlastní iniciativy tyto posledně jmenované orgány informovat, jestliže k tomu existují oprávněné důvody, že byl spáchán některý z trestných činů uvedených v člancích 2 až 14, nebo
- b) poskytovat veškeré nezbytné informace na žádost těchto posledně jmenovaných orgánů.

Článek 22 – Ochrana spolupracovníků justice a svědků

Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nutná k zajištění účinné a přiměřené ochrany pro:

- a) ty, kteří oznamují trestné činy uvedené v člancích 2 až 14, nebo ty, kteří jinak spolupracují s orgány činnými v trestním řízení,
- b) svědky, kteří poskytují svědectví týkající se těchto trestných činů.

Článek 23 – Opatření usnadňující shromažďování důkazů a zabavení výnosů

1. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření včetně těch, která umožní použití zvláštních vyšetřovacích technik v souladu s vnitrostátním právem, které umožní shromažďovat důkazy o trestných činech uvedených v člancích 2 až 14 této Úmluvy, a které umožní identifikovat, vyhledat, zajistit a zabavit

value of which corresponds to such proceeds, liable to measures set out in accordance with paragraph 3 of Article 19 of this Convention.

- 2 Each Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized in order to carry out the actions referred to in paragraph 1 of this article.
- 3 Bank secrecy shall not be an obstacle to measures provided for in paragraphs 1 and 2 of this article.

Chapter III – Monitoring of implementation

Article 24 – Monitoring

The Group of States against Corruption (GRECO) shall monitor the implementation of this Convention by the Parties.

Chapter IV – International co-operation

Article 25 – General principles and measures for international co-operation

- 1 The Parties shall co-operate with each other, in accordance with the provisions of relevant international instruments on international co-operation in criminal matters, or arrangements agreed on the basis of uniform or reciprocal legislation, and in accordance with their national law, to the widest extent possible for the purposes of investigations and proceedings concerning criminal offences established in accordance with this Convention.
- 2 Where no international instrument or arrangement referred to in paragraph 1 is in force between Parties, Articles 26 to 31 of this chapter shall apply.
- 3 Articles 26 to 31 of this chapter shall also apply where they are more favourable than those of the international instruments or arrangements referred to in paragraph 1.

Article 26 – Mutual assistance

- 1 The Parties shall afford one another the widest measure of mutual assistance by promptly processing requests from authorities that, in conformity with their domestic laws, have the power to investigate or prosecute criminal offences established in accordance with this Convention.
- 2 Mutual legal assistance under paragraph 1 of this article may be refused if the requested Party believes that compliance with the request would undermine its fundamental interests, national sovereignty, national security or *ordre public*.
- 3 Parties shall not invoke bank secrecy as a ground to refuse any co-operation under this chapter. Where its domestic law so requires, a Party may require that a request for co-operation which would involve the lifting of bank secrecy be authorised by either a judge or another judicial authority, including public prosecutors, any of these authorities acting in relation to criminal offences.

Article 27 – Extradition

- 1 The criminal offences established in accordance with this Convention shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between or among

prostředky a výnosy z korupční činnosti nebo majetek, jehož hodnota odpovídá těmto výnosům, které spadají do opatření stanovených v souladu s odstavcem 3 článku 19 této Úmluvy.

2. Každá smluvní strana přijme taková legislativní a jiná opatření, která budou nezbytná k tomu, aby soudům nebo jiným příslušným orgánům byla udělena pravomoc přikázat, aby bankovní, finanční nebo obchodní záznamy byly dány k dispozici nebo aby byly zajištěny za účelem realizace opatření uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

3. Bankovní tajemství se nesmí stát překážkou pro realizaci opatření upravených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku.

KAPITOLA III – KONTROLA PROVÁDĚNÍ

Článek 24 – Kontrola

Skupina států proti korupci (GRECO) bude kontrolovat uplatňování této Úmluvy smluvními stranami.

KAPITOLA IV – MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 25 – Hlavní zásady a opatření týkající se mezinárodní spolupráce

1. Smluvní strany budou uskutečňovat vzájemnou spolupráci na základě ustanovení příslušných mezinárodních smluv o mezinárodní spolupráci v trestních věcech nebo v rámci ujednání dohodnutých na základě jednotné nebo reciproční legislativy v souladu s jejich vnitrostátním právem, a to pokud možno v nejširším měřítku pro účely vyšetřování a řízení týkajících se trestných činů uvedených v této Úmluvě.

2. Jestliže žádný mezinárodní nástroj nebo dohoda, jež jsou zmíněné v odstavci 1 výše není v platnosti, užijí se ustanovení článků 26 až 31 této kapitoly.

3. Články 26 až 31 této kapitoly se též použijí v případě, jsou-li příznivější než ustanovení mezinárodních smluv nebo dohod uvedených v odstavci 1.

Článek 26 – Vzájemná právní pomoc

1. Smluvní strany si budou navzájem poskytovat, co možná nejširší vzájemnou právní pomoc rychlým vyřizováním žádostí o pomoc od orgánů majících v souladu s vnitrostátním právem pravomoc vyšetřovat nebo trestně stíhat trestné činy uvedené v této Úmluvě.

2. Vzájemná právní pomoc podle odstavce 1 tohoto článku může být odmítnuta, jestliže se dožádaná smluvní strana domnívá, že by vyhovění požadavku bylo v rozporu s jejími základními zájmy, narušovalo státní suverenitu, bezpečnost státu nebo veřejný pořádek.

3. Smluvní strany nebudou uplatňovat bankovní tajemství jako důvod k odmítnutí spolupráce podle této kapitoly. Pokud to jejich vnitrostátní právo vyžaduje, může smluvní strana požadovat, aby žádost o spolupráci, která by zahrnovala odtajnění bankovních údajů, byla povolena buď soudcem nebo jiným justičním orgánem, včetně státních zástupců, působí-li tyto orgány ve vztahu k trestným činům.

Článek 27 – Vydání

1. Trestné činy citované v této Úmluvě jsou považovány za zahrnuté ve všech platných smlouvách

- the Parties. The Parties undertake to include such offences as extraditable offences in any extradition treaty to be concluded between or among them.
- 2 If a Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Party with which it does not have an extradition treaty, it may consider this Convention as the legal basis for extradition with respect to any criminal offence established in accordance with this Convention.
 - 3 Parties that do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognise criminal offences established in accordance with this Convention as extraditable offences between themselves.
 - 4 Extradition shall be subject to the conditions provided for by the law of the requested Party or by applicable extradition treaties, including the grounds on which the requested Party may refuse extradition.
 - 5 If extradition for a criminal offence established in accordance with this Convention is refused solely on the basis of the nationality of the person sought, or because the requested Party deems that it has jurisdiction over the offence, the requested Party shall submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution unless otherwise agreed with the requesting Party, and shall report the final outcome to the requesting Party in due course.

Article 28 – Spontaneous information

Without prejudice to its own investigations or proceedings, a Party may without prior request forward to another Party information on facts when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in initiating or carrying out investigations or proceedings concerning criminal offences established in accordance with this Convention or might lead to a request by that Party under this chapter.

Article 29 – Central authority

- 1 The Parties shall designate a central authority or, if appropriate, several central authorities, which shall be responsible for sending and answering requests made under this chapter, the execution of such requests or the transmission of them to the authorities competent for their execution.
- 2 Each Party shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, communicate to the Secretary General of the Council of Europe the names and addresses of the authorities designated in pursuance of paragraph 1 of this article.

Article 30 – Direct communication

- 1 The central authorities shall communicate directly with one another.
- 2 In the event of urgency, requests for mutual assistance or communications related thereto may be sent directly by the judicial authorities, including public prosecutors, of the requesting Party to such authorities of the requested Party. In such cases a copy shall be sent at the same time to the central authority of the requested Party through the central authority of the requesting Party.
- 3 Any request or communication under paragraphs 1 and 2 of this article may be made through the International Criminal Police Organisation (Interpol).

o vydávání sjednaných mezi stranami jako trestné činy podléhající vydání. Strany se zavazují, že tyto trestné činy zahrnou jako trestné činy podléhající vydání do smluv, které mezi sebou budou uzavírat.

2. Jestliže smluvní strana podmiňuje vydání existencí smlouvy a obdrží žádost o vydání od jiné smluvní strany, se kterou smlouvu o vydání neuzavřela, může tuto Úmluvu pokládat za právní základ pro vydání s ohledem na jakýkoliv trestný čin uvedený v této Úmluvě.

3. Smluvní strany, které nepodmiňují vydání existencí uzavřené smlouvy, budou uznávat, že trestné činy uvedené v této Úmluvě jsou trestnými činy, které podléhají vydání.

4. Vydání se řídí podmínkami stanovenými právem dožádané smluvní strany nebo smlouvami o vydání, a to i ohledně důvodů, na základě nichž dožádaná smluvní strana může vydání odmítnout.

5. Jestliže vydání pro trestný čin stanovený v této Úmluvě je odmítnuto výhradně kvůli státní příslušnosti osoby, o jejíž vydání se žádá, anebo kvůli tomu, že dožádaná strana se domnívá, že jí v tomto případě přísluší jurisdikce, pak dožádaná strana předloží případ svým kompetentním orgánům za účelem zahájení trestního stíhání, ledaže by s dožadující smluvní stranou bylo dohodnuto jinak, a o výsledku podá v řádném termínu zprávu dožadující smluvní straně.

Článek 28 – Spontánní informace

Bez újmy na vlastním vyšetřování nebo na zahájení řízení může smluvní strana bez předchozího požadavku sdělit druhé smluvní straně informace o skutečnostech, uváží-li, že odhalení těchto informací by mohlo pomoci smluvní straně přijímající informace zahájit nebo provést vyšetřování nebo řízení týkající se trestných činů uvedených v této Úmluvě, nebo by mohlo vést k podání žádosti touto stranou podle této kapitoly.

Článek 29 – Ústřední orgán

1. Smluvní strany stanoví ústřední orgán, případně několik ústředních orgánů, které budou zasílat žádosti podle této kapitoly, budou na ně odpovídat, vyřizovat je nebo zařizovat jejich vyřízení prostřednictvím orgánů, které jsou k tomu příslušné.

2. Každá smluvní strana v době podpisu nebo při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo listiny o přístupu, oznámí generálnímu tajemníkovi Rady Evropy názvy a adresy orgánů ustanovených podle odstavce 1 tohoto článku.

Článek 30 – Přímý styk

1. Ústřední orgány se stýkají mezi sebou přímo.

2. V naléhavých případech mohou být žádosti o právní pomoc a s tím spojená sdělení zasílány justičními orgány, včetně státních zástupců dožadující smluvní strany přímo těmže orgánům dožádané smluvní strany. V takových případech bude kopie zaslána současně ústřednímu orgánu dožádané smluvní strany prostřednictvím ústředního orgánu dožadující smluvní strany.

3. Jakýkoliv požadavek nebo korespondence podle odstavců 1 a 2 tohoto článku mohou být uskutečněny prostřednictvím Interpolu.

- 4 Where a request is made pursuant to paragraph 2 of this article and the authority is not competent to deal with the request, it shall refer the request to the competent national authority and inform directly the requesting Party that it has done so.
- 5 Requests or communications under paragraph 2 of this article, which do not involve coercive action, may be directly transmitted by the competent authorities of the requesting Party to the competent authorities of the requested Party.
- 6 Each State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, inform the Secretary General of the Council of Europe that, for reasons of efficiency, requests made under this chapter are to be addressed to its central authority.

Article 31 – Information

The requested Party shall promptly inform the requesting Party of the action taken on a request under this chapter and the final result of that action. The requested Party shall also promptly inform the requesting Party of any circumstances which render impossible the carrying out of the action sought or are likely to delay it significantly.

Chapter V – Final provisions

Article 32 – Signature and entry into force

- 1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and by non-member States which have participated in its elaboration. Such States may express their consent to be bound by:
 - a signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - b signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.
- 2 Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- 3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which fourteenth States have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1. Any such State, which is not a member of the Group of States against Corruption (GRECO) at the time of ratification, shall automatically become a member on the date the Convention enters into force.
- 4 In respect of any signatory State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 1. Any signatory State, which is not a member of the Group of States against Corruption (GRECO) at the time of ratification, shall automatically become a member on the date the Convention enters into force in its respect.

Article 33 – Accession to the Convention

- 1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the Contracting States to the Convention, may invite the European Community as well as any State not a member of the Council and not having participated in its elaboration to accede to this Convention, by a decision taken by the

4. Jestliže se žádost předkládá podle odstavce 2 tohoto článku a orgán k jejímu vyřízení není příslušný, předá žádost příslušnému národnímu orgánu a přímo bude o tom dožadující smluvní stranu informovat.

5. Žádosti nebo korespondence realizované podle odstavce 2 tohoto článku, které neobsahují donucovací opatření, mohou příslušné orgány dožadující smluvní strany přímo předat příslušným orgánům dožádané smluvní strany.

6. Každá smluvní strana může v době podpisu Úmluvy nebo při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo listiny o přístupu sdělit generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, že z důvodů účinnosti mají být žádosti podávané podle této kapitoly adresovány jejímu ústřednímu orgánu.

Článek 31 – Informace

Dožádaná smluvní strana bude neprodleně informovat dožadující smluvní stranu o úkonech prováděných na základě žádosti podle této kapitoly, jakož i o konečném výsledku. Dožádaná smluvní strana rovněž neprodleně informuje dožadující smluvní stranu o okolnostech, které znemožňují provádění zamýšlených úkonů anebo mají za následek značné zpoždění.

KAPITOLA V – ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 32 – Podpis a vstup v platnost

1. K této Úmluvě může svým podpisem přistoupit každý členský stát Rady Evropy, jakož i nečlenské státy, které se zúčastnily jejího vypracování. Tyto státy vyjádří svůj souhlas se závazností Úmluvy tak, že:

- a) podepíše Úmluvu bez výhrady týkající se ratifikace, přijetí nebo schválení, nebo
- b) podepíše Úmluvu s podmínkou ratifikace, přijetí nebo schválení a následně ji budou ratifikovat, přijímat nebo schvalovat.

2. Ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo listiny o přístupu budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

3. Tato Úmluva vstoupí v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců po datu, kterým 14 států vyjádřilo svůj souhlas se závazností Úmluvy v souladu s ustanoveními odstavce 1. Kterýkoliv stát, který v době ratifikace není členem Skupiny států bojujících proti korupci (GRECO), se automaticky stane členem datem, kterým Úmluva vstoupí v platnost.

4. Vzhledem k signatářskému státu, který následně vyjádří svůj souhlas se závazností Úmluvy, vstoupí tato Úmluva pro něj v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců po datu, kdy vyjádřil svůj souhlas se závazností Úmluvy podle ustanovení odstavce 1. Kterýkoliv signatářský stát, který v době ratifikace není členem skupiny států bojujících proti korupci (GRECO), se automaticky stane členem datem, kdy Úmluva vstoupí v platnost.

Článek 33 – Přistoupení k Úmluvě

1. Po nabytí platnosti této Úmluvy může Výbor ministrů Rady Evropy na základě konzultace se smluvními státy Úmluvy vyzvat Evropské společenství, jakož i kterýkoliv stát, který není členem Rady a neúčastnil se vypracování Úmluvy, aby k této Úmluvě přistoupil rozhodnutím přijatým většinou zajišťovanou článkem 20d

majority provided for in Article 20d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.

- 2 In respect of the European Community and any State acceding to it under paragraph 1 above, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe. The European Community and any State acceding to this Convention shall automatically become a member of GRECO, if it is not already a member at the time of accession, on the date the Convention enters into force in its respect.

Article 34 – Territorial application

- 1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
- 2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.
- 3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 35 – Relationship to other conventions and agreements

- 1 This Convention does not affect the rights and undertakings derived from international multilateral conventions concerning special matters.
- 2 The Parties to the Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it.
- 3 If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty in respect of a subject which is dealt with in this Convention or otherwise have established their relations in respect of that subject, they shall be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate those relations accordingly, in lieu of the present Convention, if it facilitates international co-operation.

Article 36 – Declarations

Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it will establish as criminal offences the active and passive bribery of foreign public officials under Article 5, of officials of international organisations under Article 9 or of judges and officials of international courts under Article 11, only to the extent that the public official or judge acts or refrains from acting in breach of his duties.

Statutu Rady Evropy a jednomyslným hlasováním představitelů smluvních států oprávněných zasedat ve Výboru ministrů.

2. Vzhledem k Evropskému společenství a vzhledem ke kterémukoliv státu přistupujícímu k Úmluvě podle odstavce 1 vstoupí tato Úmluva v platnost prvním dnem měsíce následujícím po uplynutí tří měsíců po datu uložení listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady Evropy. Evropské společenství a kterýkoliv stát přistupující k této Úmluvě se automaticky stanou členy GRECO, nejsou-li členy již v době přistoupení, a to k datu, kdy Úmluva vstoupí v platnost.

Článek 34 – Územní působnost

1. Kterýkoliv stát může v době podpisu nebo při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo listiny o přístupu stanovit území nebo více území, na která se tato Úmluva má vztahovat.

2. Kterýkoliv stát může později v prohlášení adresovaném generálnímu tajemníkovi Rady Evropy sdělit, že rozšiřuje užití této Úmluvy na další území stanovené v prohlášení. S ohledem na toto území vstoupí tato Úmluva v platnost prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců po datu přijetí této deklarace generálním tajemníkem.

3. Prohlášení uskutečněné na základě dvou předchozích odstavců může být s ohledem na území stanovené v tomto prohlášení odvoláno oznámením adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. Toto odvolání se stane účinným prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců po datu přijetí tohoto oznámení generálním tajemníkem.

Článek 35 – Vztah k jiným úmluvám a dohodám

1. Tato Úmluva nemá žádný vliv na práva a závazky vyplývající z mezinárodních mnohostranných úmluv týkajících se zvláštních otázek.

2. Smluvní strany této Úmluvy mohou uzavírat navzájem dvoustranné nebo mnohostranné dohody o záležitostech týkajících se této Úmluvy za účelem doplnění nebo posílení účinnosti jejích ustanovení nebo za účelem usnadnění užití v ní zakotvených zásad.

3. Jestliže dvě nebo více smluvních stran již uzavřely dohodu nebo smlouvu s ohledem na obsah, kterým se zabývá tato Úmluva, nebo jinak vyjádřily svoje vztahy vzhledem k obsahu této Úmluvy, budou oprávněny aplikovat takovou dohodu nebo smlouvu nebo souhlasně upravit tyto vztahy namísto této Úmluvy, usnadní-li se tím mezinárodní spolupráce.

Článek 36 – Prohlášení

Kterýkoliv stát může v době podpisu Úmluvy anebo při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo listiny o přístupu prohlásit, že bude považovat za trestné činy aktivního i pasivního úplatkářství cizích veřejných činitelů podle článku 5, úředních činitelů mezinárodních organizací podle článku 9, nebo soudců a soudních úředníků mezinárodních soudů podle článku 11, pouze v těch případech, kdy veřejný činitel nebo soudce konal nebo nekonal, v důsledku čehož porušil své povinnosti.

Article 37 – Reservations

- 1 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, reserve its right not to establish as a criminal offence under its domestic law, in part or in whole, the conduct referred to in Articles 4, 6 to 8, 10 and 12 or the passive bribery offences defined in Article 5.
- 2 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession declare that it avails itself of the reservation provided for in Article 17, paragraph 2.
- 3 Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession declare that it may refuse mutual legal assistance under Article 26, paragraph 1, if the request concerns an offence which the requested Party considers a political offence.
- 4 No State may, by application of paragraphs 1, 2 and 3 of this article, enter reservations to more than five of the provisions mentioned thereon. No other reservation may be made. Reservations of the same nature with respect to Articles 4, 6 and 10 shall be considered as one reservation.

Article 38 – Validity and review of declarations and reservations

- 1 Declarations referred to in Article 36 and reservations referred to in Article 37 shall be valid for a period of three years from the day of the entry into force of this Convention in respect of the State concerned. However, such declarations and reservations may be renewed for periods of the same duration.
- 2 Twelve months before the date of expiry of the declaration or reservation, the Secretariat General of the Council of Europe shall give notice of that expiry to the State concerned. No later than three months before the expiry, the State shall notify the Secretary General that it is upholding, amending or withdrawing its declaration or reservation. In the absence of a notification by the State concerned, the Secretariat General shall inform that State that its declaration or reservation is considered to have been extended automatically for a period of six months. Failure by the State concerned to notify its intention to uphold or modify its declaration or reservation before the expiry of that period shall cause the declaration or reservation to lapse.
- 3 If a Party makes a declaration or a reservation in conformity with Articles 36 and 37, it shall provide, before its renewal or upon request, an explanation to GRECO, on the grounds justifying its continuance.

Article 39 – Amendments

- 1 Amendments to this Convention may be proposed by any Party, and shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the member States of the Council of Europe and to every non-member State which has acceded to, or has been invited to accede to, this Convention in accordance with the provisions of Article 33.
- 2 Any amendment proposed by a Party shall be communicated to the European Committee on Crime Problems (CDPC), which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on that proposed amendment.
- 3 The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and the opinion submitted by the CDPC and, following consultation of the non-member States Parties to this Convention, may adopt the amendment.

Článek 37 – Výhrady

1. Kterýkoliv stát si může v době podpisu Úmluvy anebo při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo listiny o přístupu vyhradit právo, že jako trestný čin podle vnitrostátního práva nebude ani částečně ani v plném rozsahu hodnotit chování uvedené v člancích 4, 6 až 8, 10 a 12 nebo trestné činy pasivního úplatkářství definované v článku 5.

2. Kterýkoliv stát může v době podpisu Úmluvy nebo při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo listiny o přístupu prohlásit, že využívá výhrady upravené v odstavci 2 článku 17.

3. Kterýkoliv stát může v době podpisu Úmluvy nebo při uložení své ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo listiny o přístupu prohlásit, že může odmítnout vzájemnou právní pomoc podle odstavce 1 článku 26, jestliže dotyčná žádost obsahuje čin, který dožádaná strana pokládá za politický.

4. Žádný stát nemůže při užití odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku vyjádřit výhrady k více než 5 uvedeným ustanovením. Žádná jiná výhrada nemůže být vznesena. Výhrady stejného charakteru vzhledem k článkům 4, 6 a 10 budou pokládány za jednu výhradu.

Článek 38 – Platnost a přezkoumání prohlášení a výhrad

1. Prohlášení uvedená v článku 36 a výhrady uvedené v článku 37 budou platit na období tří let ode dne vstoupení této Úmluvy v platnost ve vztahu k dotyčnému státu. Tato prohlášení a tyto výhrady mohou být obnoveny na stejně dlouhé období.

2. Dvanáct měsíců před uplynutím platnosti prohlášení nebo výhrady oznámí generální tajemník Rady Evropy příslušnému státu, že jejich platnost vypršela. Nejpozději tři měsíce před uplynutím platnosti oznámí dotyčný stát generálnímu tajemníkovi, že hodlá své prohlášení nebo výhradu zachovat, pozměnit nebo odvolat. Nepodá-li stát takové oznámení, generální tajemník tento stát uvědomí o tom, že jeho prohlášení nebo výhrada se automaticky prodlužují na období šesti měsíců. Jestliže příslušný stát do této lhůty neoznámí svůj úmysl zachovat nebo změnit své prohlášení nebo výhradu, tak platnost jeho prohlášení nebo výhrady zaniká.

3. Jestliže smluvní strana učiní prohlášení nebo výhradu ve smyslu článků 36 a 37, před jejich obnovením anebo na žádost organizace GRECO, poskytne důvody jejich další existence.

Článek 39 – Změny a doplňky

1. Změny a doplňky této Úmluvy může navrhnout každá smluvní strana a každý návrh bude zaslán generálním tajemníkem Rady Evropy členským státům Rady Evropy a každému nečlenskému státu, který přistoupil nebo je vyzván, aby k této Úmluvě přistoupil v souladu s ustanoveními článku 33.

2. Jakýkoliv doplněk nebo změna navržené smluvní stranou budou sděleny Evropskému výboru pro trestní problémy, který předloží Výboru ministrů svůj názor na navrhovanou změnu nebo doplněk.

3. Výbor ministrů prozkoumá navrhované doplňky nebo změny a názor předložený Evropským výborem pro trestní problémy a tyto doplňky nebo změny odsouhlasí po konzultaci s nečlenskými státy, které jsou smluvními stranami této Úmluvy.

- 4 The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 3 of this article shall be forwarded to the Parties for acceptance.
- 5 Any amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this article shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

Article 40 – Settlement of disputes

- 1 The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the interpretation and application of this Convention.
- 2 In case of a dispute between Parties as to the interpretation or application of this Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to the European Committee on Crime Problems, to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.

Article 41 – Denunciation

- 1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
- 2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 42 – Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe and any State which has acceded to this Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 32 and 33;
- d any declaration or reservation made under Article 36 or Article 37;
- e any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 27th day of January 1999, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, and to any State invited to accede to it.

4. Text doplňku nebo změny, který byl Výborem ministrů přijat v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, bude smluvním stranám zaslán k přijetí.

5. Doplněk nebo změna přijaté v souladu s odstavcem 3 tohoto článku vstoupí v platnost třicátým dnem poté, kdy všechny smluvní strany informovaly generálního tajemníka o jejich přijetí.

Článek 40 – Urovnání sporů

1. Evropská Komise Rady Evropy zabývající se problematikou zločinu bude průběžně informována o výkladu a užití této Úmluvy.

2. V případě sporu mezi smluvními stranami v záležitostech výkladu nebo užití této Úmluvy budou se tyto smluvní strany snažit o urovnání sporu jednáním nebo jinými smířčími prostředky dle jejich volby, které zahrnují předložení sporu Evropskému výboru pro trestní problémy, arbitrážnímu tribunálu, jehož rozhodnutí bude pro strany závazné, nebo Mezinárodnímu soudnímu dvoru podle toho, jak se dotyčné smluvní strany dohodnou.

Článek 41 – Výpověď

1. Kterákoli smluvní strana může kdykoliv vypovědět tuto Úmluvu tím, že to oznámí generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.

2. Výpověď nabude na účinnosti prvním dnem měsíce následujícího po uplynutí tří měsíců po datu přijetí písemného oznámení generálním tajemníkem.

Článek 42 – Informace

Generální tajemník Rady Evropy informuje členské státy Rady Evropy a státy, které k této Úmluvě přistoupily, o:

- a) každém podepsání Úmluvy,
- b) každém uložení ratifikační listiny, listiny o přijetí, schválení nebo listiny o přístupu,
- c) každém datu vstupu v platnost této Úmluvy ve smyslu článků 32 a 33,
- d) každém prohlášení nebo výhradě učiněných podle článku 36 nebo článku 37,
- e) každém jiném úkonu, úředním uvědomění nebo sdělení týkajících se této Úmluvy. Na důkaz uvedeného níže podepsaní řádně pověřeni zástupci podepsali tuto Úmluvu.

Dáno ve Štrasburku, dne 27. ledna 1999 ve francouzském a anglickém jazyce, oba texty mající stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které bude uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy předá ověřené kopie každému členskému státu Rady Evropy, nečlenským státům účastnícím se vypracování této Úmluvy a kterémukoliv státu, který byl vyzván k přistoupení k této Úmluvě.

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon (02) 72 92 70 11, fax (02) 72 95 26 03 – **Redakce:** Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, pošt. schr. 21/SB, 170 34 Praha 7-Holešovice, telefon: (02) 614 32341 a 614 33502, fax (02) 614 33502 – **Administrace:** písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon 0627/305 161, fax: 0627/321 417. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2002 činí 1500,- Kč, druhá záloha na rok 2002 činí 1500,- Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce:** celoroční předplatné i objednávky jednotlivých částek – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, telefon: 0627/305 179, 305 153, fax: 0627/321 417. **Internetová prodejna:** www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – Benešov: Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 101; Brno: Knihkupectví M. Ženíška, Květinářská 1, Jiří Hrazdil, Cejl 76, SEVT, a. s., Česká 14, Knihkupectví JUDr. Oktavián Kocián, Příkop 6, tel.: 05/45 17 50 80; Břeclav: Prodejna tiskovin, 17. listopadu 410, tel.: 0627/322 132, fax: 0627/370 036; České Budějovice: PROSPEKTRUM, Kněžská 18, SEVT, a. s., Česká 3; Hradec Králové: TECHNOR, Wonkova 432; Hrdějovice: Ing. Jan Fau, Dlouhá 329; Cheb: EFREX, s. r. o., Karlova 31; Chomutov: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; Kadaň: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; Kladno: eL VaN, Ke Stadionu 1953; Klatovy: Krameriovo knihkupectví, Klatovy 169/I.; Liberec: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; Litoměřice: Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 0416/732135, fax: 0416/734875; Most: Knihkupectví Šeríková, Ilona Růžicková, Šeríková 529/1057, Knihkupectví „U Kniho-mila“, Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; Náchod: Olga Fašková, Kamenice 139, tel.: 0441/424546; Olomouc: ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, BONUM, Ostružnická 10, Týcho, Ostružnická 3; Ostrava: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Nádražní 29; Otrokovice: Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; Pardubice: LEJHANEK, s. r. o., Sladkovského 414; Plzeň: ADMINA, Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Lábkova pav. č. 5; Praha 1: Dům učebnic a knih Černá Labuť, Na Poříčí 25, FIŠER-KLEMENTINUM, Karlova 1, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, Moraviapress, a. s., Na Florenci 7-9, tel.: 02/232 07 66, PROSPEKTRUM, Na Poříčí 7; Praha 2: ANAG, spol. s r. o., nám. Míru 9 (Národní dům), BMSS START, spol. s r. o., Vinohradská 190; NEWSLETTER PRAHA, Šafaříkova 11; Praha 4: PROSPEKTRUM, Nákupní centrum Budějovická, Olbrachtova 64, SEVT, a. s., Jihlavská 405; Praha 5: SEVT, a. s., E. Peškové 14; Praha 6: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; Praha 8: JASIPA, Zenklova 60, Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 02/24 81 35 48; Praha 10: Abonentní tiskový servis, Háje 40, Uhřetěves; Přerov: Knihkupectví EM-ZET, Bartošova 9; Sokolov: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel.: 0168/303 402; Šumperk: Knihkupectví D-G, Hlavní tř. 23; Tábor: Milada Šimonová – EMU, Budějovická 928; Teplice: L + N knihkupectví, Kapelní 4; Trutnov: Galerie ALFA, Bulharská 58; Ústí nad Labem: Severočeská distribuční, s. r. o., Havířská 327, tel.: 047/ 560 38 66, fax: 047/560 38 77, Kartoan, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 047/5501773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; Zábřeh: Knihkupectví PATKA, Žižkova 45; Žatec: Prodejna U Pivovaru, Žižkovo nám. 76. **Distribuční podmínky předplatného:** jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklama:** informace na tel. číslo 0627/305 168. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnícká osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.